

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 1747

Dato: 26.03.2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. februar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 225 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 225:

"Vil ministeren kommentere fortroligt SOU alm. del-bilag 147, og herunder kommentere, om det der er foregået er i børnenes tarv?"

Svar:

I sager om hjemgivelser af anbragte børn er det afgørende, at der efter de givne omstændigheder tages bedst muligt hensyn til de børn, så processen omkring hjemgivelse, sker ud fra et hensyn til barnets bedste.

Som minister for børn-, ligestilling-, integration- og sociale forhold har jeg ikke kompetence til at træffe afgørelse eller pålægge andre myndigheder at træffe afgørelse i konkrete sager. Jeg har dog i forhold til den konkrete sag noteret mig, at det fremgår af bilaget, at Ankestyrelsen er blevet underrettet om den konkrete sag og er i gang med sin sagsbehandling heraf.

I forhold til reglerne for hjemgivelse af børn og unge anbragt uden for hjemmet kan jeg oplyse, at en kommune, der vurderer, at formålet med en anbringelse uden for hjemmet er opnået, skal træffe afgørelse om, at anbringelsen skal ophøre. Kommunen skal, inden der træffes en sådan afgørelse, indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted, der kan belyse sagen.

Kommunen skal desuden træffe afgørelse om hjemgivelsen og om hjemgivelsesperiodens længde. Formålet med at fastsætte en hjemgivelsesperiode er blandt andet at sikre en hjemgivelse for barnet, der er så skånsom som muligt, så barnet kan nå at forberede sig på at skulle flytte, skifte primære omsorgspersoner, måske skifte skole osv.

Længden af hjemgivelsesperioden kan højst vare 6 måneder og skal fastsættes under hensyn til: 1) muligheden for at sikre en skånsom og planlagt hjemgivelse for barnet, 2) forberedelse af eventuel støtte til barnet eller forældrene efter hjemgivelsen 3) og at kommunen har mulighed for at foretage en vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse om anbringelse i situationer, hvor forældrene har tilbagekaldt et samtykke til en frivillig anbringelse.

I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode. Særlige tilfælde kan for eksempel være, hvis plejeforældrene flytter pludseligt eller siger op samtidig med, at barnet eller den unge af andre årsager skal hjemgives. Et andet eksempel på manglende hjemgivelsesperiode kan være, hvis hjemgivelsen sker lige op til skolestart, hvor det vurderes at være til barnet eller den unges bedste at komme hjem hurtigt og starte i ny skole samtidig med, at de øvrige børn starter i skole.

Plejeforældre er rent juridisk ikke parter i sager om deres plejebarns anbringelse, og er derfor ikke klageberettigede i sagen. Dog kan enhver, der oplever, at en kommune ikke iværksætter en tilstrækkelig indsats over for et udsat barn eller ung, underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen har mulighed for af egen drift at gå ind i sager om udsatte børn og unge.

Manu Sareen

/ Dan Holmgreen